Κυρίου
Χρήστου Παπαδημητρίου
Δικηγόρου
Θεσπιεσιών 4

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

Ἠπειρωτικὴ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ἠγουμενίτσῃ – ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Δ΄
Ἀριθμὸς φύλλου 359]199

ΤΡΙΤΗ 19 Ἰανουαρίου 1960

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν. »	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία »	50
» » » ἑξάμ. »	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ.	1.50
Κοινωνικὰ . . . »	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία:
Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην
Ἠγουμενίτσαν

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ

Ἐνῶ, λοιπόν, ἡ ἄκρα δεξιὰ, δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ ἐγγράψῃ ἐνεργητικὸν ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἔθνους μας πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων· ἐνῶ καὶ εἰς τοὺς προσφάτους ἀγῶνας κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβολῆς, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλ' ἐπεκαλέσθη τὴν συμπαράστασιν τῶν Δημοκρατικῶν ἡγετῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ συντριβὴ τῆς ἀνταρσίας, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε νὰ χαρακτηρίζῃ τοὺς ἡγέτας καὶ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Δημοκρατικῆς παρατάξεως, ὡς συνοδοιπόρους καὶ κομμουνιστάς. Αὐτό, διότι ἀποβλέπει εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Κόμματος καὶ τὴν ἐξουσίαν. Καὶ «πᾶς μὴ ἐρετζῆς προδότης»!

Μονοπωλεῖ, ὡς ἐκ τούτου, τὸν πατριωτισμὸν καὶ ἐκμεταλλεύεται τὰ ἐχθρικὰ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ αἰσθήματα τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ κατορθώνῃ νὰ κρατῇ πάντοτε εἰς χεῖρας της τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ συνεχίζεται τὸ κομματικὸν ὄργιον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν «ἡμετέρων», ἀδιαφοροῦσα ἂν ἡ ἐξαθλίωσις ἐξαπλοῦται εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους, εἰς τὰς εὐρείας καὶ πεινῶσας λαϊκὰς μάζας.

Κανεὶς, ὀρθροφρονῶν, δὲν ἀναγνωρίζει καὶ δὲν καταδικάζει τὰ ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐπεδίωξε τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας διὰ τῶν ὅπλων καὶ προεκάλεσε τεραστίας καταστροφὰς καὶ συνετέλεσε νὰ χυθῇ ἑκατέρωθεν ἄφθονον ἀδελφικὸν αἷμα. Ὅμως ἀποτελεῖ ἔγκλημα ὁ καταλογισμὸς εὐθυνῶν πρὸς ὅλους τοὺς μετασχόντας τῆς ἀνταρσίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μετέσχον βιαίως στρατολογηθέντες, ἐλάχιστοι δὲ ἦσαν οἱ συνειδητῶς ἐξυπηρετήσαντες τοὺς σκοποὺς τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Καὶ εὐθύνην διὰ τὰ γενόμενα δὲν φέρει μόνον ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐθνικὴ τοιαύτη. Διότι, ὅταν κατὰ τὴν κατοχὴν ἤρχισε ἡ Ὀργάνωσις τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν κατακτητῶν, ἡ Ἐθνικὴ ἡγεσία ὄχι μόνον δὲν ἀντελήφθη τί ἐπιδίωκεν ὁ ἐκ τῶν παρασκηνίων ὀργανώσας τὸν πρῶτον πυρῆνα τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως Κομμουνισμὸς, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπεδοκίμαζε τὰ γενόμενα καὶ προέτρεπε τοὺς Ἑλληνόπαιδας καὶ ἀξιωματικοὺς νὰ σπεύσουν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν. Οἱ φυσικοὶ δρασταὶ κάθε ἐγκλήματος φέρουν τὰς εὐθύνας των. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῶν ἐγκλημάτων, φέρουν τὰς μεγαλυτέρας εὐθύνας. Αἱ εὐθῦναι λοιπόν, διὰ τὰ γενόμενα βαρύνουν κατ' ἀναλογίαν καὶ τὰς δύο παρατάξεις.

Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῶν εὐθυνῶν δὲν θεραπεύεται ἡ κατάστασις. Τὰ γενόμενα οὐκ' ἀπογίνονται. Αἱ ζημίαι δὲν ἀποκαθίστανται. Τὸ χυθὲν αἷμα δὲν περισυλλέγεται. Ὅλα τὰ γενόμενα ἀνήκουν πλέον εἰς τὴν Ἱστορίαν. Ἐδημιούργησαν ὅμως χαινούσας πληγάς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπουλώθησαν ἀκόμη. Ἐδημιούργησαν μίση καὶ πάθη, τὰ ὁποῖα δὲν ἔσβυσαν ἀκόμη.

Τὰς πληγὰς αὐτὰς ἀναξύει συνεχῶς διὰ τῆς πολιτείας της ἡ Κυβερνῶσα παράταξις διὰ νὰ μὴ κλείσῃ ἡ πληγή. Τὰ πάθη καὶ μίση ἐκμεταλλεύεται καὶ ἀναζωπυρεῖ ταῦτα διὰ τῆς πολιτείας της. Διὰ νὰ καταστήσῃ μονίμων τὴν παραμονήν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ παρελθόντος ἀνατρέχει διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἐρείσματα διὰ τὴν παραμονὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Καὶ τακτικὰ βλέπομεν τὸ πρωΐ τοιχοκολλημένας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς, εἰκόνας φρίκης καὶ ἐγκλημάτων τοῦ παρελθόντος καὶ περιγραφές τῆς δράσεως τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἔργων τῆς σημερινῆς «δημοκρατικῆς» Ἑλλάδος, ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀηδίαν τῶν ὑγιῶς καὶ πατριωτικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων.

Ἔγινε ἕνας ἀδελφοκτόνος πόλεμος, τὸν ὁποῖον προεκάλεσεν ὁ κομμουνισμὸς. Χάρις εἰς τὰς καθολικὰς προσπαθείας τοῦ Ἔθνους τὸ κράτος τοῦ Νόμου ἐπεβλήθη. Ὁ κίνδυνος πλέον κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπετράπη ὁριστικῶς. Κυρώσεις ὑπεβλήθησαν κατὰ τῶν ὑπευθύνων. Καὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν νομίμων κριτῶν ὁσάκις συλλαμβάνονται ἄτομα, κινούμενα εἰς τὸ σκότος εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος.

Ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὸ κακὸν παρελθὸν ὅμως ἀναμοχλεύει τὰ πάθη καὶ τὰ μίση καὶ ἀναζωπυρώνει τὴν ἐχθρότητα μεταξύ τοῦ λαοῦ καὶ ὁ λαὸς σήμερα ἔχει ἀνάγκην νὰ παραδειγματίζεται ἀπὸ τὸ παρελθὸν, ἀλλὰ διὰ νὰ λησμονήσῃ σιγὰ—σιγὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ἠθικῆς ἀνατάσεως διὰ νὰ προβλέψῃ πρὸς τὸ μέλλον μετ' αἰσιοδοξίας. Διότι οἱ λαοί οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ζήσουν, πρὸς τὸ μέλλον πρέπει ν' ἀτενίζουν. Ἐπιστρέφοντες πρὸς τὸ παρελθὸν δὲν δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν μίαν καλλιτέραν αὔριον. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ κυβερνῶσα παράταξις ἀκολουθεῖ τὸν πλέον σφαλερὸν δρόμον, πιστεύουσα ὅτι τὰ λαμβανόμενα παρ' αὐτῆς μέτρα εἶναι τὰ πλέον ἐνδεδειγμένα διὰ τὴν περιφρούρησιν τῆς καθεστηκείας τάξεως. Διὰ τῶν μέτρων ὅμως τούτων, ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἐνισχύεται καὶ ὀγκοῦται περισσότερον. Δυστυχῶς οἱ κυβερνῶντες δὲν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ δὲν ἐννοοῦν ν' ἀλλάξουν γραμμήν. Δὲν βλέπει ὅτι ἡ ἐξαθλίωσις τοῦ λαοῦ αὐξάνει καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι εἰς τὰς ἐξαθλιωμένας μάζας προβλέπει ὁ κομμουνισμὸς, ὑπόσχεται ἐπιγείους παραδείσους ἀπραγματοποιήτους εἰς τοὺς πενομένους καὶ ἐξαθλιωμένους. Νὰ, γιατί εἴπομεν ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ἀντικομμουνιστικὴ γραμμὴ ἀποτελεῖ ἐν τῇ πράξει ἐξυπηρέτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ποῖος ὅμως ἐκ τῶν λυμαινομένων τὴν ἐξουσίαν σκέπτεται τὴν ὀρθότητα τοιούτων ἀπόψεων; Δυστυχῶς κανείς! Διότι ἡ κυβερνῶσα παράταξις ἀποτελεῖται ἀπὸ συνοθύλευμα καιροσκόπων, συμφεροντολόγων, περιστασιολόπων, παλαιῶν προδοτῶν ἀνψάντων ἐκ συμφέροντος, παλαιῶν στελεχῶν τοῦ κομμουν. πολιτικῶν τιχοδιωκτῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν πολιτικῶν, τοὺς ὁποίους πέραν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος καὶ τῶν φίλων των, τίποτε ἄλλο δὲν ἀπασχολεῖ, οὐδὲ καὶ ἀνησυχοῦν διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον διαγράφεται σκοτεινὸν, λόγω τῆς ἀκολουθουμένης τακτικῆς. Ἂν ἠμποροῦσε ὁ ὑπεύθυνος κυβερνήτης τῆς χώρας νὰ διαβάσῃ τίς γραμμές αὐτὲς θὰ μᾶς ἐδικαίωνεν ἀπολύτως...

Ι. Κ. Ο.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

«ΕΚΑΜΑΡΩΣΑΜΕ ΤΗΝ... ΓΙΟΡΤΗ!»

Ἔχω 45 χρόνια ποὺ ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν δημοσιογραφία καὶ τὴν λογοτεχνία. Καὶ καταλαβαίνω ὅτι πολλὰ μοῦ λείπουν γιὰ νὰ διεκδικήσω τίτλον δημοσιογράφου καὶ λογοτέχνη. Δὲν τὸ λέγω ἀπὸ μετριοφροσύνη αὐτό. Ἀλλὰ γιατὶ ἔτσι τὸ καταλαβαίνω καὶ ἔτσι πρέπει νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια. Οὔτε ἡ δημοσιογραφία, οὔτε ἡ λογοτεχνία εἶναι εὔκολη τέχνη. Θέλουν μακρὰ ἐξάσκησι καὶ πολὺ μελέτη. Ἡ δημοσιογραφία θέλει ἕνα γλωσσικὸ σύστημα, ποὺ νὰ μὴ εἶναι οὔτε καθαρεύουσα, οὔτε Δημοτικὴ, ὥστε νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸ τὸ νόημα τοῦ κειμένου καὶ ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ νὰ εἶναι εὐχάριστο εἰς τὸ διάβασμα. Πολλοὶ μᾶς εἶπαν ὅτι τὸ σύστημα ποὺ χρησιμοποιοῦμε στὰ κείμενά μας εἶναι εὐχάριστο ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν τὴν γλωσσική. Μᾶς τὸ λέγουν ἄνθρωποι τῶν Γραμμάτων, ἐπιστήμονες. Καὶ πιστεύουμε πῶς δὲν μᾶς τὸ λέγουν αὐτὸ γιὰ κολακεία.

Ἡ λογοτεχνία ἀκολουθεῖ τὸ ἴδιο σύστημα μὲ περισσότερη ἀπόκλισι πρὸς τὴν Δημοτική. Ἡ λογοτεχνία ἀπαιτεῖ γνῶσεις, ἐξάσκησι, μελέτη, ἀλλὰ περισσότερη παρατηρητικότητα καὶ φαντασία, ποὺ εἶναι ἔμφυτες ἰδιότητες τοῦ λογοτέχνη. Θέλει νόημα, γλαφυρότητα, διατύπωσι ποὺ νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ εὐχαριστῇ τὸν ἀναγνώστη.

Ἡ περιγραφὴ ἐντυπώσεων ἐπίσης δὲν εἶναι καὶ τόσον εὔκολη. Γι' αὐτὸ προκαλοῦν τὸν γέλωτα μερικὲς τέτοιες ἐντυπώσεις, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἐπιχειροῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν σχετικὴ ἐξάσκησι, πεῖρα καὶ ἀνάλογη μόρφωσι καὶ κατάρτισι.

«Εἶναι καιρός, γράφει μιὰ ἐγχωρία συνάδελφος, ν' ἀξιολογηθοῦν καὶ οἱ ἀκριτικοὶ Ἐθνικοὶ ὁδοί». Οἱ δρόμοι ὅμως δὲν ἀξιολογοῦνται, ἀλλ' ἀξιοποιοῦνται. Καὶ πρέπει νὰ γράφεται «αἱ Ἀκριτικαὶ Ἐθνικαὶ ὁδοί», διότι ἡ ὁδὸς εἶναι καὶ ὄχι ὁ... ὁδός.

Καὶ στὸ αὐτὸ κείμενο γράφει ὅτι «οἱ κάτοικοι τῆς Σκάλας Φιλιατῶν ἀποτελοῦν εἰς τὸν τόπον μας ἕναν παραγωγικὸ τομέα», διότι «τὰ γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα των, εἶναι τά... καλύτερα τοῦ τόπου». Οἱ ἀγρότες τῆς Σκάλας Φιλιατῶν ἀποτελοῦν ἕνα παραγωγικὸ παράγοντα τοῦ τόπου καὶ ὄχι τομέα. Τὰ προϊόντα των ὅμως, ἦτοι σπανάκια, πράσσα, τυριά, ἐλιές, σιτηρά, ὄσπρια, δὲν μπορεῖ νὰ λέγεται ὅτι εἶναι τὰ καλύτερα τοῦ τόπου, γιατὶ τὰ εἴδη αὐτὰ εἶναι ὅμοια σ' ὅλον τὸν τόπο μας.

«Ἐπιτυχὴς, γράφει, ἡ Χριστογεννιάτικη ἑορτὴ στὰ Σχολεῖα τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Φιλιατῶν. Ἐκαμαρώσαμε τὴν... ἑορτὴ τοῦ Β΄ Δημοτικοῦ Σχολείου, ποὺ ἦταν μιὰ πολὺ καλὴ βραδυά». Ἡ ἑορτὴ ὅμως δὲν... καμαρώνεται καὶ δὲν γράφεται «ποὺ ἦτο μιὰ καλὴ βραδυά».

Καὶ ἐν συνεχεία «Συγχαίρομεν τὴν... πρωτοβουλία τῶν διδασκάλων μας». Ἀσυνήθης ἔκφρασι. Συγχαίρεται κανεὶς γιὰ τὴν πρωτοβουλία νὰ κάμῃ κάτι. Ἡ πρωτοβουλία, ὡς ἀφηρημένη οὐσιαστικὴ λέξις, δὲν συγχαίρεται, διότι οἱ ἄνθρωποι συγχαίρονται.

Πολλὲς παρατηρήσεις θὰ μπορούσαμε νὰ κάμουμε καὶ στὴν περιγραφὴ ἐντυπώσεων ἀπὸ τὸ Πλαίσιο καὶ στὴν διατύπωσι τῶν κοινωνικῶν ἀκόμη. Δὲν λέγεται ὁ πάτηρ Μ., ἀλλὰ πατήρ Μ. Δὲν γράφεται «μακαριστὴ ἡλικία», διότι ἀσυνήθης εἶναι ἡ τοιαύτη ἔκφρασις. Πρέπει, λοιπὸν, νὰ προσέχῃ ὁ δημοσιογράφος περισσότερον εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν του καὶ ὅταν ἀκόμη κινεῖται ἀπὸ τὸ ἐλάττωμα τῆς συνεχοῦς κολακείας σὲ κάθε βῆμα καὶ προσπάθεια. Γιὰ νὰ μὴ προκαλῇ τὸν γέλωτα τῶν ἀναγνωστῶν του. Ἀλλὰ ἄς... ὄψεται δι' ὅλα ὁ εἰμνήστος Σχολάρχης Θάνος, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ Σχολάρχης, δὲν μπόρεσε νὰ μάθῃ στοὺς μαθητές του οὔτε Γραμματικὴ, οὔτε συντακτικό. Καὶ ἀκόμη δὲν τοὺς ἐδίδαξε τὸ «γνῶθι σ' αὐτόν». Ἐὰν ὅμως αὐτὰ εἶχε διδάξῃ, ποιὸς θὰ μᾶς ἔδινε ὕλη γιὰ τὸ σημερινὸ μας θέμα;

Κ. Γ.

Ο ΕΚΛΙΠΩΝ ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΔΗΣ

Περὶ τὴν 11ην νυκτερινὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς, 10ην τρέχοντος ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐνταῦθα ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας Γ. Γουδῆς.

Ἡ εἴδησις ἀστραπιαίως μεταδοθεῖσα προεκάλεσε τὴν βαθεῖαν θλῖψιν ὁλοκλήρου τῆς κοινωνινίας, παρὰ τῆς ὁποίας ἠγαπᾶτο καὶ ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Νομάρχης. Περὶ τὴν 2 πρωϊνὴν ὥρα κατέφθασεν ὁ Σεβασμιώτατος. Ἀφ' ἧς ἐγνώσθη τὸ τραγικὸν τέλος, ὑπάλληλοι καὶ πλῆθος λαοῦ κατέκλυσαν τὴν κατοικίαν του καὶ συνελυποῦντο τὴν χήραν σύζυγόν του καὶ τὰ μικρὰ του τέκνα.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας ὁ νεκρὸς μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Συνώδευσε τοῦτον παρὰ τὴν ραγδαίαν βροχὴν ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Ἠγουμενίτσης καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἐκ Φιλιατῶν Παραμυθίας, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν περιχώρων. Ἐκ Φιλιατῶν ἀφίχθη τμῆμα στρατοῦ πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ Φιλιατῶν.

Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Τίτου καὶ τῇ συμμετοχῇ τοῦ κλήρου, ἐψάλη εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία. Μετὰ τὸ πέρας ταύτης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἐν καταφανεῖ συγκινήσει, ὡμίλησε, ἐξάρας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς. Ὡμίλησαν ἐπίσης ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Γυμνασίου μας καὶ ὁ κ. Π. Νταῆς. Κατετέθησαν πολλοὶ στέφανοι.

Μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἡ σορὸς τοῦ ἀειμνήστου Νομάρχου Γουδῆ ἐτοποθετήθη ἐντὸς ἀγοραίου αὐτοκινήτου καὶ τῇ συνοδείᾳ τῆς συζύγου, τῶν τέκνων καὶ ὑπαλλήλου τῆς Νομαρχίας, τὸ αὐτοκίνητον ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας, ἔνθα θὰ ἐνταφιασθῇ ὁ ἐκλιπὼν καὶ ἀτυχὴς Νομάρχης.

Ὁ κ. Γουδῆς ὡς Νομάρχης διεκρίνετο διὰ τὴν εὐσυνειδησίαν του καὶ τ' ἄλλα του χαρίσματα. Ἠγάπησε τὸν τόπον καὶ μοναδικὴ του σκέψις ἦτο ἡ προαγωγὴ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ μας. Ὡς ἄνθρωπος καὶ χριστιανὸς διεκρίνετο διὰ τὴν θεοσέβειάν του.

Ἡ ὑγεία του ὅμως ἦτο πάντοτε ἐπισφαλὴς καὶ δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ κινῆται καὶ νὰ ἐργάζεται ὅσον ἤθελε καὶ ἐπεθύμει, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του.

Ἦτο ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητος καὶ αἱ συνήθεις πιέσεις τὰς ὁποίας ὑφίστατο ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεώς του. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ αὐτῶν τὸ μοιραῖον θὰ ἐπήρχετο διότι, κουραζόμενος ὑπερμέτρως διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ κατατρυχόμενος ὑπὸ σοβαρῶν ἀσθενειῶν ἐφθείρετο συνεχῶς καὶ καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν Δεκέμβριον ἐνοσηλεύετο οἴκοι.

Φεύγων ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον ὁ Νομάρχης Γουδῆς, θὰ αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον, διότι κανένα δὲν ἠδίκησε καὶ διότι πρὸς πάντας ἐπέδειξε στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ζωήν του ἀκόμη τὴν ἐθυσίασεν εἰς τὸν βωμὸν εὐγενοῦς ἰδανικοῦ, τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τῆς Πατρίδος μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσεν ὅλας του τὰς δυνάμεις μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. Εἰς τὴν νεαρὰν χήραν σύζυγόν του καὶ τὰ μικρὰ ἀνήλικα τέκνα του ἂς μείνῃ ἡ παρηγορία ὅτι ὁ σύζυγος καὶ πατὴρ ἔδωκε εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ τὴν Πατρίδα τὰ πάντα καὶ αὐτήν τὴν ζωήν του. Καὶ πρέπει νὰ ὑπερηφανεύωνται δι' αὐτό. Εἰς τὴν ὀδύνην των συμμετέχει ὁλόκληρος ὁ Θεσπρωτικὸς λαός.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΚΑΘΙΖΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΙΔΕΡΗΝ

Ἐκ τῶν συνεχιζομένων ραγδαιοτάτων βροχῶν, συνοδευομένων καὶ ὑπὸ χαλάζης, τὸ χωρίον Σίδερη ὑπέστη καθίζησιν τοῦ ἐδάφους πρὸς τὰ χαμηλότερα σημεῖα τοῦ χωρίου.

Εὐθὺς ὡς ἔλαβον γνῶσιν αἱ ἀρχαί μας ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου ὁ Νομαρχῶν κ. Χαρίτων, ὁ Δ)τὴς Χωρ)κῆς ἀντ)ρχης κ. Πνευματικός, ὁ Δ)ντὴς τῆς Προνοίας κ. Ζήσης διὰ νὰ μορφώσουν γνώμην ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Διεπίστωσαν καθίζησιν ἢ μᾶλλον διολίσθησιν τοῦ ἐδάφους πρὸς τὸ χαμηλότερον σημεῖον τοῦ χωρίου. Εὐτυχῶς αἱ πέριξ οἰκίαι οὐδὲν ἔπαθον. Μόνον μιὰ ἐλὴ ἐξερριζώθη, ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχε κίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν τῶν περιοίκων ἐκ τυχὸν ἐπαναλήψεως νέων κατολισθήσεων, τῶν ὁποίων τὴν ἔκτασιν δὲν δύναταί τις νὰ προΐδῃ, διέταξαν τὴν ἐκκένωσιν τῶν οἰκιῶν, τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην, πρὸς δὲ τὴν στέγασίν των εἰς οἰκήματα συγχοριανῶν, εὑρισκομένων ἐκτὸς τῆς ἐπικινδύνου περιοχῆς.

Ταὐτοχρόνως ἐπεκοινώνησαν μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου τηλεγραφικῶς, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνημέρωσαν ἐπὶ τῆς καταστάσεως καὶ περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων, ἐζήτησαν δὲ τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν γεωλόγου διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐδάφους. Τὸ ὑπουργεῖον ὑπεσχέθη ὅτι θ' ἀναχωρήσῃ πάραυτα γεωλόγος διὰ τὴν ἐξέτασιν.

Ὁ Δ)ντὴς μας ἔλαβε ἀργὰ γνῶσιν τῶν γεγονότων καὶ λόγω τῆς συνεχιζομένης κακοκαιρίας δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου διὰ νὰ μορφώσῃ προσωπικὴν ἀντίληψιν. Πρώτη ὅμως εὐκαιρία θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ χωρίον Σίδερη τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι φυσικὸν εἶναι νὰ ἀνησυχοῦν διὰ τὴν τύχην των.

Ὡς γνωστὸν εἰς παρελθὸν ἐπεσκέφθησαν ἐκ περιτροπῆς τὸ χωρίον τοῦτο δύο γεωλόγοι καὶ αἱ γνῶμαι τούτων δὲν συνέπεσαν κατὰ τὴν ἔρευνά των.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΑΓΡΟΤΟΥ

Εἰς τὴν νῆσον Κῶ τοῦ Αἰγαίου ὁ ἀγρότης Λεων. Κονταξῆς ἠγόρασε διότι ἐπιέζετο ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Δ)ντὴν τοῦ Ἀγρ)τος ΑΤΕ νὰ ἐξοφλήσῃ ἀμέσως δάνειόν του πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Αἱ παρακλήσεις του πρὸς τὸν Δ)ντὴν νὰ τοῦ χορηγήσῃ ὀλιγοήμερον προθεσμίαν διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν χρημάτων δὲν εὗρον ἀπήχησιν. Τοῦ παρεσχέθη προθεσμία ... μισῆς ὥρας, διάστημα τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησε διὰ νὰ συντάξῃ τὴν πρὸς τὰς ἀρχάς καὶ οἰκείους του ἐπιστολὴν, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον καὶ συνεκίνησε τὸ Πανελλήνιον.

Δέν εἶναι ἀσυνήθης αὐτὴ ἡ περίπτωσις πιέσεως. Παντοῦ γίνονται πιέσεις πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλομένων χρεῶν πρὸς τὴν ΑΤΕ ἀλλὰ πουθενὰ μὲ τέτοια σκληρότητα καὶ ἀπανθρωπίαν ὅπως συνέβη εἰς τὴν Κῶ. Παντοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ δυσμενεῖς συνθῆκαι δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς των, δὲν δύνανται νὰ ἐκληρώσουν ἐγκαίρως τὰς ὑποχρεώσεις των, πλὴν ὅμως μέτρα ἐξοντωτικὰ δὲν λαμβάνονται κατ' αὐτῶν.

Ἐὰν καὶ οἱ διευθύνοντες τὰ ἐπαρχιακὰ γραφεῖα τῆς ΑΤΕ εἰς τὸν τόπον μας διεκρίνοντο διὰ τὴν σκληρότητά των καὶ παρανόησιν τῆς ἀποστολῆς των, πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἀγροτοκτηματίας, θὰ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἴχομεν... αὐτοκτονήσῃ.

Εὐτυχῶς ὁ Δ)ντὴς τῆς Κῶ ἀποτελεῖ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν ὑπαλλήλου, πείσμονος καὶ νοσηροῦ τὴν σκέψιν καὶ ὁ ἀτυχὴς ἀγρότης Δ. Κονταξῆς τὸ μοναδικὸν θῦμα μεταξὺ τῶν ὀφειλετῶν ἀγροτῶν τῆς ΑΤΕ. Ὁ θάνατός του προεκάλεσε βαθεῖαν θλῖψιν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

Στὴν Ἀθήνα κτίζονται πολυκατοικίες, κατεδαφίζονται μέγαρα, γιὰ νὰ γίνουν σύγχρονα. Ἀνασκάπτονται δρόμοι, γιὰ νὰ γίνουν εὐρύχωροι. Δαπανῶνται τεράστια ποσά. Ἄφθονος ὁ χρυσὸς γιὰ ἔργα ἐξωραϊσμοῦ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Καὶ μόνον γιὰ κοινωνικοὺς σκοποὺς καὶ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ λαοῦ μας δὲν ὑπάρχουν.

Ἀλλά, οἱ εὐτυχεῖς θνητοὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ὀλίγοι. Εἶναι καὶ οἱ ἀτύχληροι τῆς τύχης ἀκόμη περισσότεροι. Χωρὶς μιὰ ἁπλῆ κοινὴ στέγη, ἀνθρωπίνης, γιὰ νὰ στεγάσουν τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των. Πολλοὶ ζοῦν ὡσὰν τρωγλοδύτες. Πολλοὶ σὲ πρόχειρες μπαράγκες.

Ἔτσι ἕνα ἀνδρόγυνο ἐπῆρε κι βῶτια ἀπὸ σαρδέλλες κι ἔκτισε τὴν μπαράγκα— κατοικία των. Ἐκεῖ ἀπέκτησε τρία χαριτωμένα ἀγγελούδια, ὅπως μᾶς τὰ παρουσίασε ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος. Καὶ κάποια βραδυὰ ποὺ ἔλειπον οἱ γονεῖς των, ἡ μπαράγκα πῆρε φωτιὰ καὶ τὰ τρία παιδάκια ἀπηνθρακώθησαν. Οἱ φλόγες ἀνέβηκαν στὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ δείξουν στοὺς Ἕλληνας τὸν παράδεισον καὶ τὴν πραγματικότητα. Καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ποὺ οἱ ἀπαρηγόρητοι γονεῖς ἐκήδευον τὰ τρία μικρὰ παιδάκια των, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ἀνέβηκε στὸ Βῆμα τῆς Βουλῆς, ἄνοιξε τὸν χαρτοφύλακά του, ἔβγαλε τές σημειώσεις του καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ εὐμάρεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος καίεται σὰν ποντίκι στὴν ξύλινη μπαράγκα μέσα στὶς Ἀθῆνες. Δὲν ἀφῆκε ὁ εὐλογημ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΜΟΡΦΩΜΕΝΩΝ

Περισσότεροι τῶν 5.000 εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον αἰτήσεις γιὰ νὰ διορισθοῦν στὶς 99 κενὲς θέσεις τοῦ Γραφέως Β' εἰς τὸ ΙΚΑ, ὅλοι τελειόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου καὶ ἀνωτέρων σπουδῶν, ποὺ ξεφουρνίζονται σωρηδὸν κατ' ἔτος ἀπὸ τὰς Σχολάς. Διαφορετικὰ ἦσαν τὰ ὄνειρά των ὅταν ἐσπούδαζαν. Ποτὲ δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ κατανοοῦσαν νὰ ζητήσουν διὰ σκληρῶν μάλιστα ἀγώνων καὶ ὑποκλίσεων καὶ ἐξευτελισμῶν τῆς ἀξιοπρεπείας των, μιὰ θέσι γραφέως μὲ μισθὸν πείνης.

Καὶ ὅμως τὸ περιστατικὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν καθρέπτην τῆς ἐξαθλιώσεως οἰκονομικῆς τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Ἀποδεικνύει τὴν ἔκτασιν τῆς στρατιᾶς τῶν ἀνέργων ποὺ ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖοι λαχταροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα χιλιόδραχμο τὸν μῆνα γιὰ νὰ μὴ πεθάνουν τῆς πείνας. Ὅταν 5.000 ἐγγράμματοι διεκδικοῦν τὸ χιλιόδραχμον μηνιαίως, δύναται νὰ φανταστῇ κανεὶς πόσον τεραστίως μεγαλύτερος καὶ ἀνησυχητικὸς διὰ τὸ ἔθνος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν κοινῶν ἐργατῶν, ποὺ διεκδικοῦν ἕνα μεροκάματο ἔστω καὶ 30 δραχμῶν ἡμερησίως καὶ δὲν τὸ εὑρίσκουν.

Αἱ τάξεις τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίων καὶ ἀνωτέρων σχολῶν πληθύνονται κατ' ἔτος. Ἄλλοι πραγματικὰ μορφωμένοι καὶ ἄλλοι ...στηλιάρια! Διεκδικοῦν ὅλοι κάποια θεσούλα γιὰ νὰ ζήσουν. Περιώρισαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ ζήσουν τὰς ἀπαιτήσεις των εἰς τὸ ἐλάχιστον: Γραφεῖς Β', ἀγροφύλακες, κλητῆρες. Καὶ οὔτε τὴν θέσιν αὐτὴν ἠμποροῦν νὰ ἀποκτήσουν ὅσοι εἶναι πραγματικὰ ἐγγράμματοι. Διότι τὰς θέσεις καταλαμβάνουν οἱ «ἡμέτεροι» καὶ ὅσοι ἔχουν πιστοποιητικὸν ἐθνικοφροσύνης. Καὶ ὅταν γίνωνται διαγωνισμοὶ συμβαίνουν μὲ τὶς «ματσαραγγιὲς» τὰ πειὸ περίεργα πράγματα. Ἔρχονται ἐπιτυχόντες οἱ ἀγράμματοι καὶ ἀποτυχόντες οἱ ἐγγράμματοι. Καὶ ἔτσι βλέπομεν νὰ κατέχουν θέσεις δι' ἃς προβλέπεται τίτλος ἀνωτέρων σπουδῶν, ἄνθρωποι στερούμενοι καὶ τῶν τοπικῶν προσόντων καὶ τοῦ ἤθους. Καὶ ἔτσι δημιουργεῖται ἡ στρατιὰ τῶν ἀνέργων προλεταρίων ἡ ὁποία ἀποβαίνει ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Διότι ἡ πεῖνα εἶναι κακὸς σύμβουλος καὶ διὰ τὸν τιμιώτερον ἄνθρωπον. Δὲν χρειάζεται φιλοσοφία διὰ νὰ μελετήσῃ κανείς, ὅταν μάλιστα περιβάλλεται μὲ τὴν εὐθύνην τῆς ἐξουσίας, τὰ τόσον ἁπλᾶ ταῦτα πράγματα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΦΕΛΟΥΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω εὐχαρίστως ἐπιστολὴν τοῦ κ. Θ. Καίσαρη ἐξ Ἀργυροτόπου κατωτέρω. Τὸν χαρακτηρίζομεν ἀφελῆ, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ τὸν χαρακτηρίσωμεν ἀνόητον. Διότι μόνον ἀνόητοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι ὁ κ. Π. Νταῆς δίδει ὑποσχέσεις καὶ τὰς τηρεῖ. Τὶς ἴδιες ὑποσχέσεις ἐνδεχομένως ἔδωκε καὶ εἰς τὸν ἄλλον ὑποψήφιον. Κάποιον ἑπομένως θὰ γελοῦσε. Καὶ προετίμησε νὰ γελάσῃ τὸν ἀνόητον ἐντόπιον. Ἄδικα ὅμως παραπονεῖται. Διότι ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἔχει ἤδη διὰ πλείστων δημοσιευμάτων, οὐδέποτε διαψευσθέντων, δώσῃ εἰκόνα τῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Π. Νταῆ καὶ τῶν μεθόδων τοῦ πολιτεύεσθαι. Προσόντα δὲν ἔχει περισσότερα ἀπὸ τὸν ἐπιστολογράφον. Τὴν ἔλλειψιν τούτων ἀναπληρώνει μὲ ψευδεῖς ὑποσχέσεις, διότι τὸ ψέμμα ἔχει ἀναγάγῃ εἰς ἐπιστήμην. Ἐὰν ὁ κ. Νταῆς εἶχε τὰ ἐφόδια, πνευματικὰ καὶ ἠθικά, νὰ πολιτευθῇ καὶ ἱκανότητας νὰ ἐπιβάλῃ λύσεις, ἐξυπηρετούσας τὸν τόπον καὶ τὰ ἄτομα, ἡμεῖς πρῶτοι θὰ τὸν χειροκροτούσαμε. Διότι εἶναι ἰδιαίτερος συμπολίτης μας καὶ καμμία προσωπικὴ διαφορὰ μᾶς χωρίζει μαζί του. Γιὰ νὰ γράψουμε ἡμεῖς τὰ ἐξ ἀμάξης ἐναντίον του, σημαίνει ὅτι τὸν γνωρίζομεν πολὺ καλὰ ἀπὸ τὴν κούνια του ἀκόμη. Ὅμως οἱ ἀνόητοι δὲν προσέχουν τὰ γραφόμενά μας καὶ τὸν πλευρίζουν, καὶ τὸν τιμοῦν, νομίζοντες ὅτι πρόκειται περὶ ὑπολογισίμου πολιτικῆς προσωπικότητος, ἐπιβαλλομένης παντοῦ.

Ἀδίκως ἐπίσης ὑπενθυμίζει εἰς τὸν κ. Νταῆν ὅτι ὁ πατήρ του ὑπῆρξεν ὑπηρέτης τοῦ πάππου του. Διότι ὑποχρεώσεις δὲν ἀναγνωρίζει ποτέ, οὔτε πρὸς τὸν πατέρα του καὶ συγγενεῖς του. Ὁ πατήρ του κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον βαρυνόμενος μὲ ἀτιμωτικὴν καταδίκην. Ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ καὶ δὲν τὸν ἔσωσε. Ἤδη εὑρίσκονται ὑπὸ βαρεῖαν κατηγορίαν ἀρκετοὶ στενοὶ συγγενεῖς του, θύματα τοῦ ἰδίου. Δι' ὅλους ἀδιαφορεῖ καὶ τὸ μόνον ποὺ τὸν ἀπασχολεῖ περισσότερον εἶναι πῶς νὰ γλυτώσῃ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Δικαιοσύνης. Εἶναι ἑπομένως ἀφελὴς ἢ ἀνόητος ὁ ἐπιστολογράφος μας, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι ἔπρεπεν ὁ κ. Π. Νταῆς νὰ ἐνθυμηθῇ τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν πάππον του.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Καίσαρη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε Διευθυντά,

Θερμῶς παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας «Πανθεσπρωτικὴ» τὰ κάτωθι:

Ὑπέβαλον πλήρη τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὸν διορισμόν μου ὡς ἀγροφύλακος τοῦ χωρίου Ἀργυροτόπου, διότι εἶχον ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα. Πλὴν ὅμως ὅλως ἀδικαιολογήτως καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3030)54 περὶ ἀγροφυλακῆς, τὸ ἀρμόδιον Συμβούλιον ἀπέρριψε τὰ δικαιολογητικά μου καὶ διωρισε ἀγροφύλακα τοῦ χωρίου μου ἄλλον ἀπὸ ξένην Κοινότητα καὶ ξένον Νομόν, κάτοχον 50 μικρῶν ζώων καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος κτηνοτρόφον, καταγόμενον ἐκ τοῦ χωρίου Παραδαλίτσα Ἰωαννίνων.

Σέβομαι τὴν κρίσιν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ δὲν παραπονοῦμαι ἐναντίον των. Μόνον λυποῦμαι διὰ τὸν κ. Π. Νταῆ, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὴν διαγωγήν μου καὶ ὁ ὁποῖος μοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ὑποστήριζε τὴν αἴτησίν μου καὶ ὅμως μὲ κατεψήφισε, προτιμήσας τὸν ξένον.

Μοῦ φαίνεται παράδοξον πῶς ὁ κ. Νταῆς δὲν ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ πατήρ του, μακαρίτης Σταῦρος Νταῆς, ἦτο ὑπηρέτης τοῦ ζῶντος πάππου μου Ἀναστ. Καίσαρη. Ἀλλὰ αὐτὴ ἦτο ἡ φιλοτιμία του καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ μένα; Ποῦ ἐπῆγαν αἱ ἄνευ ὀχλήσεώς μου ὑσχέσεις του;

Ἀλλοίμονον νὰ μὴ δύναται ὁ Ἀργυρότοπος νὰ διορίζῃ ἕνα ἀγροφύλακα ἐντόπιον. Αὐτὸ ὅμως ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸν κ. Π. Νταῆν. Τὸ γράφομεν αὐτὸ διὰ νὰ ἰδοῦν καὶ ἄλλοι πῶς τηρεῖ τὸν λόγον του ὁ κ. Π. Νταῆς.

Ἀργυρότοπος 29)12)59

Μετὰ τιμῆς

ΘΩΜΑΣ ΚΑΙΣΑΡΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐ. Χόβολου, υἱοῦ τοῦ ἐφημερίου Ἡγουμενίτσης μετὰ τῆς δίδος Ντίνας Βήχου. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ Συν)χος Ἀστυνομικὸς κ. Ἀβραάμ Μαρκόπουλος Δημ. Σύμβουλος Ἀθηνῶν.

—Ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἀθαν. Μπουράζη μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Ζαλοκώστα.

ΝΕΟΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ ἐκ Χαλκιδικῆς μετατεθεὶς ἐνταῦθα Εἰρηνοδίκης κ. Θεμ. Μαυροκορδάτος.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Μᾶς παρεσχέθη ἁρμοδίως ἡ πληροφορία ὅτι, οἱ ὑπάλληλοι, διὰ τοὺς ὁποίους εἴχομεν γράψῃ ὅτι μετέβησαν δι' αὐτοκινήτου τοῦ Δημοσίου εἰς Μαργαρίτιον διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸν χορὸν τοῦ Σπιτιοῦ τῆς Βασιλίσσης, δὲν μετέβησαν ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν χορόν, ἀλλὰ εὑρεθέντες ἐκεῖ ὑπηρεσιακῶς παρεκλήθησαν νὰ παραστοῦν στὴν ἑορτήν.

γενεῖς μας...

Τώρα ἀπηλλαγμένοι τῆς δεσμεύσεως. θὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενῶς. Καὶ τότε θὰ μάθῃ ὁ κ. Μοναστηριώτης ποίους θεωροῦμεν καιροσκόπους καὶ ἀνιδρώπους χαμηλοῦ ποιοῦ.

Εὐτυχῶς ὅτι τὰς προθέσεις καὶ ἐπιδιώξεις τοῦ Συλλόγου, μᾶς ἀπεκάλυψεν ὁ ἴδιος ὁ κ. Μοναστηριώτης, διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς του εἰς τὰ «Θεσπρωτικὰ Νέα» τῆς 15ης Δεκεμβρίου π.ἔ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ὁ Ἠπειρωτικὸς Σύλλογος Κερκύρας ὠργάνωσε ἐφέτος τὴν ἑορτῆ τῆς Πήττας τῶν Ἠπειρωτῶν. Πολλοὶ οἱ προσκεκλημένοι. Κατάμεστη ἡ αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου «Φοίνιξ» ἀπὸ Ἠπειρῶτας καὶ Κερκυραίους προσκεκλημένους Τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπηττας ἔγινε τὰ μεσάνυχτα ἀκριβῶς. Ἐπηκολούθησαν χοροὶ εὐρωπαϊκοὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους μουσικῆς καὶ ἑλληνικοὶ μὲ ἐγχώρια (Ἠπειρωτικὰ) ὄργανα. Ἔλειπον, ὅμως, ἀπὸ τὴν συγκέντρωσι πολλοὶ Ἠπειρῶτες. Καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι μεταξὺ τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἠπειρωτῶν ὑπάρχουν διαφωνίαι καὶ διαφοραὶ ἀπόψεων, ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσίν των καὶ δρᾶσιν. Καὶ πρέπει νὰ καταβληθῇ παρ' ὅλων προσπάθεια νὰ ἀρθοῦν οἱ λόγοι αὐτοὶ διὰ νὰ πάρῃ ἡ Ὀργάνωσις ἀληθινὸν περιεχόμενον καὶ ν' ἀνταποκριθῇ πληρέστερον εἰς τὸν προορισμόν της. Καὶ ἔτσι τοῦ χρόνου ἡ γιορτή των νὰ γίνῃ μεγαλοπρεπεστέρα καὶ μὲ περισσότερον Ἠπειρωτικὸν χρῶμα.

Αἱ γιορτὲς τῶν ἠπειρωτικῶν παροικιῶν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις ἔχουν πολλοὺς καὶ ἱεροὺς σκοπούς. Κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ διατήρησις τῶν Ἠπειρωτικῶν παραδόσεων, ἡ μεταξύ των ἀλληλεγγύης, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων των καὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν ἐν γένει συμφερόντων.

Πρέπει συνεπῶς νὰ εἶναι ἔντονος ἡ προβολὴ τῆς δυνάμεώς των, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς, ποὺ ὀργανώνουν, πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσης ἐντονώτερος ὁ Ἠπειρωτικὸς χρωματισμός. Ἔτσι λαμβάνει ἰδιαιτέραν Ἠπειρωτικὴν μορφὴν ἡ κάθε ἑορτὴ καὶ φέρει νοερῶς τοὺς ἑορτάζοντας ξενητευμένους μας πρὸς τὴν γῆν τῶν πατέρων των, πρὸς τὴν Ἤπειρον.

Λαμπρὰ ἡ ἑορτὴ τῆς Κερκύρας. Καὶ ἄξιοι ἐπαίνου οἱ ὀργανωταὶ ταύτης. Ὅμως ἔλειπε τὸ Ἠπειρωτικὸν χρῶμα, ὅπως τὸ ἐννοοῦμεν ἡμεῖς. Τὸ περιβάλλον δὲν ἦτο γνησίως Ἠπειρωτικόν. Αὐτὰ δὲν σημαίνει ὅτι ἐκλήθησαν καὶ παρέστησαν στὴν ἑορτὴ αὐτοὶ καὶ ἄλλοι μὴ Ἠπειρῶται. Ἕνα χορευτικὸ νούμερο ἀπὸ παιδιὰ καὶ κορίτσια, ντυμένα μὲ τὶς γραφικὲς στολὲς τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἠπείρου θὰ ἦτο ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχημένη. Ἐχορεύθησαν καὶ Ἠπειρωτικοὶ χοροί, ἀλλ' ἡ προτίμησις πρὸς τοὺς εὐρωπαϊκούς, ἦτο πλέον ἔκδηλος καὶ ὁ χρόνος τούτων παρετείνετο, τῇ ἀπαιτήσει τῶν χειροκροτούντων χορευτῶν καὶ χορευτριῶν. Ἠπειρωτικοί, καθαρῶς, χοροί, ἐλάχιστοι ἐχορεύθησαν. Διότι οἱ συρτοὶ χοροὶ δὲν εἶναι μόνον Ἠπειρωτικοί, ἀλλὰ καὶ ἑλληνικά, ὅπως ὁ Καλαματιανός. Ἐχορεύθη τὸ «Δέλβινο καὶ Τσαμουριᾶ», ἀλλ' οὔτε ὁ «Ρόβας» οὔτε τὸ «ὁσμὰν τάκα», οὔτε ὁ «μπεράτικος», οὔτε ὁ «Ἰσοὺφ Ἀράπης». Αὐτό, μᾶς εἶπον, ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ συγχρονοι νέοι δὲν γνωρίζουν τοὺς χοροὺς αὐτούς. Καὶ ὅμως εἶναι ἀπαράδοτον νὰ τοὺς μάθουν καὶ νὰ τοὺς χορεύουν ὑπερηφάνως, ἂν θέλουν νὰ διατηρήσουν τὰς Ἠπειρωτικάς των παραδόσεις.

Τὴν συνηθισμένη ὁμιλία εἰς τὰς συγκεντρώσεις αὐτάς, εἴτε τοῦ προέδρου, εἴτε τοῦ ἀντιπροέδρου ἢ ἄλλου μέλους τοῦ Δ. Συμβουλίου, ποὺ νὰ ἐξηγοῦσε τὸν σκοπὸ τῆς ἑορτῆς, δὲν ἀκούσαμε. Σπουδαία βέβαια δὲν εἶναι ἡ παράλειψις, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ τὴν σημειώσωμεν.

Σημειώνουμε ἐπίσης ὅτι καὶ ἐδῶ συνέβη ὅτι συμβαίνουν καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Ἠπειρωτῶν στὰς Ἀθήνας καὶ ἀλλοῦ. Ἐκλέγονται αὔθουσαι κέντρων πολυτελείας καὶ ὁ μπουφὲς εἶναι πολὺ τσουχτερὸς γιὰ πολλὰ βαλάντια. Καὶ πολλοὶ ἀποφεύγουν τὴν προσέλευσιν διὰ νὰ μὴ πληρώνουν μιὰ φιάλη βερμούτ, ποὺ ἀξίζει 30 δραχμάς, μὲ 60. Οὔτε ἕνα μῆλο 4 δρ. Ἀκούσαμε πολλὰ παράπονα στὸ θέμα αὐτό.

Πάντως ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν προσπάθειαν ποὺ κατέβαλε γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῆς ἑορτῆς καὶ εὐχόμεθα τοῦ χρόνου νὰ μὴ ὑπάρχουν παραλείψεις καὶ νὰ συμπληρωθοῦν αἱ σημειωθεῖσαι. Τὸ πρῶτον βῆμα ἔγινε. Ἂς ἐλπίσωμε ὅτι τοῦ χρόνου θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ ἐξάρωμεν καὶ τὴν σύμπνοιαν καὶ ὁμόνοιαν τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἠπειρωτῶν ὅλων.

Γ.Κ.

Ο κ. ΝΙΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ

Ἐν Παραποτάμῳ καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι, σήμερον τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1959 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 13.30' συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Παραποτάμου κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 848 ἐ.ἔ. προσκλήσεως τοῦ προέδρου, ἐπιδοθείσης εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν συμβούλων συμφώνως τῶν ἄρθρων 91 καὶ 121 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ ἀφ' οὗ διεπιστώθη ὅτι ὑφίσταται νόμιμος ἀπαρτία δεδομένου ὅτι ἐπὶ συνόλου 5 μελῶν εὑρέθησαν παρόντα 4 ἤτοι: 1) Τζώρτης Κοσμᾶς πρόεδρος, 2) Ρῖζος Νικ., 3) Λουκᾶς Βασίλειος, καὶ 4) Πανταζῆς Ἰωάννης, ὡς μελῶν ἀπόντος τοῦ Τζάνη Δημοσθένη, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ εἰσηγούμενος τὸ μοναδικὸν θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐξέθηκε ὅτι:

Ὁ συμπατριώτης μας βουλευτὴς Θεσπρωτίας καὶ τέως ὑπουργὸς Δημοσίας Ἀσφαλείας Νῖκος Β. Ἀθανασίου, διαπνεόμενος ἀπὸ ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν Κοινότητα ἡμῶν, συνετέλεσε λίαν ἐπιτυχῶς διὰ τοῦ προσωπικοῦ του κύρους καὶ τῶν συνεχῶν ἐνεργειῶν του ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ὥστε τὸ μὲν νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ τοῦ Μουσουλμανικοῦ ἀγροκτήματος εἰς τοὺς ἀκτήμονας κατοίκους τῆς κοινότητος ἡμῶν, τὸ δὲ νὰ ἐνισχύσῃ ποικιλοτρόπως τὴν κοινότητα διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου διδακτηρίου καὶ κοινοτικοῦ γραφείου, διὰ δὲ τὸ ἀρδευτικὸν τοῦ κάμπου ἔργου μας, τοῦτο ὑπεσχέθη ὅτι θὰ χρηματοδοτηθῇ καὶ θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον ἐντὸς τοῦ ἔτους 1960 ὡς καὶ ἐπίλυσιν διαφόρων ζωτικῶν θεμάτων τῆς Κοινότητος.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ περιβάλλει τὴν Κοινότητα ἡμῶν διὰ τοῦ πλέον ζωηροῦ του ἐνδιαφέροντος.

Ὡσαύτως οὗτος ἐξυπηρέτησεν τοὺς κατοίκους μεμονωμένως καὶ τοὺς εὑρέθη συμπαραστάτης εἰς τὰς κρισίμους στιγμάς των, διὰ τοῦτο δέον νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι τόσον οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας ὅσον καὶ ὁλόκληρος ὁ Θεσπρωτικὸς Λαός, ἵνα μὴν εἴπω ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ποὺ ἕνας τοιοῦτος ἐξαίρετος ἀνὴρ εἶναι μέλος τῆς Ἐθνικῆς μας ἀντιπροσωπείας καὶ προτείνω ὅπως τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον τιμήσῃ προσηκόντως τὰς πολυτίμους τοιαύτας ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Κοινότητα ἡμῶν, τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ διακεκριμένου ἐκπροσώπου τῆς Θεσπρωτίας.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἀκοῦσαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ καὶ τῇ ἐκτιμήσει τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Κοινότητα Παραποτάμου τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου καὶ ἐκπροσώπου τῆς Θεσπρωτίας Νίκου Β. Ἀθανασίου

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ε ι Ὁ μ ο φ ώ ν ω ς:

Εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν θερμὸν Αὐτὸν συμπαραστάτην τῆς Κοινότητος ἡμῶν, ὀνομάζει τὸν ἀξιότιμον κ. ΝΙΚΟΝ Β. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, βουλευτὴν Θεσπρωτίας καὶ τέως ὑπουργὸν Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐ π ί τ ι μ ο ν Δ η μ ό τ η ν τ ῆ ς Κ ο ι ν ό τ η τ ο ς ἡ μ ῶ ν, διὰ τὴν τόσον σημαντικήν, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων τοῦ τόπου καὶ οἱ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀγῶνες της — γράφει — ἀποτελοῦν τὴν δικαίωσίν του! Δεύτερος ἀντελήφθη τὸ «κενὸν» ποὺ ὑπῆρχε, ὁ φίλος κ. Δ. Βουγίδης καὶ ἐξέδωκε κ' αὐτὸς ἐφημερίδα Καὶ ἔπεται συνέχεια. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ κ. Βουγίδης θὰ διαπιστώσῃ μὲ τὴν σειράν του ὅτι οἱ ἀγῶνες του ἐστέφθησαν ὑπὸ... πλήρους ἀποτυχίας.

— Ἀφησε, καϋμένε Μήτσιο τοὺς... καθηγητὰς καὶ δασκάλους νὰ γράφουν ὅ,τι θέλουν καὶ μὴ γράφῃς ὁ ἴδιος. Αὐτοὶ τουλάχιστον καὶ «πεπῶντι καλάμω» γράφοντες δὲν σκοτώνουν τὴν Γραμματικὴν καὶ τὸ Συντακτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ὅσα ὁ ἴδιος γράφεις φαίνονται ἀπὸ μακρυὰ. Διότι φέρουν τὴν προσωπικήν σου σφραγίδα. Καὶ καλλίτερα κάμνει ὁ ἕτερος συνάδελφός σας, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖ ὡς διορθωτὴν τῶν κειμένων του τὸν ἀνεψιόν καὶ ὕστερα τ' ἀντιγράφει καὶ βάζει φαρδειὰ πλατειὰ τὴν ὑπογραφή του. Γιὰ νὰ καλύψῃ τὴν γύμνια του. Τί τὰ θέλεις, Μήτσιο, εἶναι βαρειὰ ἡ καλογερική.

ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

—Τὰ «Θ. Νέα» γράφουν: «Τὸ Θ. Βῆμα» (τοῦ κ. Σαλούκα) χύνει κροκοδείλια δάκρυα διὰ τὸν Δ)βριον 1944, παραλείπον τὰ τῆς 29ης Σ)βρίου 1943 ὅπου ἔπεσαν οἱ 49 εἰς Παραμυθιᾶς. «Γιατί; Καί ἐκείνων τὸ αἷμα ὑπῆρξεν ὄργιον προδοτικῆς φρίκης...». Λάθος κάμνουν τὰ «Θ. Νέα» γιὰ τοὺς 49 τῆς Παραμυθιᾶς ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον καί ἐξῆρε τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐκτελεσθέντων. Δέν ἐκάκισεν ὅμως οὔτε τοὺς φιλικούς, οὔτε τοὺς ἠθικούς αὐτουργοὺς τοῦ ἐγκλήματος. Διότι τοὔλειπε τὸ κουράγιο. Καί διότι αὐτοὺς θεωρεῖ ὡς θυσιασθέντας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν... ἐξυπηρέτησαν «κατὰ τὸν ἰδικόν τους τρόπον»! Δηλαδὴ μὲ τὴν προδοσίαν...

—«Ἔσυρε τὰ πόδια του ὁ κ. Ἀθανασάκος! Καί παρέσυρε στὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ πολλούς. Ὁ κ. Οἰκονόμου, δικηγόρος« μεταμεληθείς» ἐδημοσίευσε πύρινον ἄρθρον κατ' αὐτῶν... ἀντεθνικῶς δρασάντων (ἐξαιρῶν ἑαυτὸν) ἀποκηρύξας τὸ Κ.Κ.Ε. Ἔπειτα ὁ κ. Γερ. Λεβέτσιος καί ὁ κ. Μάρκος Περιστέρης. Ἔτσι, σιγὰ, σιγὰ ἐκκαθαρίζεται ἡ ἐπαρχία Φιλιατῶν ἀπὸ τοὺς ...κομμουνιστὰς καί ἡ Θεσπρωτία ἀκόμη. Τί νὰ γίνῃ; Παππᾶς δεμένος...» λέγει ἡ παροιμία Ἔτσι ἀραιώνονται αἱ τάξεις τῶν ἀριστερῶν καὶ πυκνώνονται αἱ τάξεις τῶν ἐρετζήδων. Ὅσους διωχνουν ἀπὸ τὸ κόμμα μὲ τὶς ἀδικίες, ἐθνικόφρονας, τὰς ἀναπληρώνουν μέ νεοφωτίστους ὀπαδούς. Ὁ κ. Ἀθανασάκος... συγουρεύεται ἔτσι! Διότι ὅλοι οἱ «ἀνανήψαντες» αὐτὸν θὰ ψηφίσουν! Πάντως ἀπὸ τὴν... ἀνάποδη.

—Οἱ Φιλιαταῖοι, γράφει μία τοπική ἐφημερίδα, ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ζωὴν των, γιατί ἡ πόλις των εἶναι κεραυνογενής! Καί ζητοῦν τὴν τοποθέτησιν τοιῶν τοὐλάχιστον ἀλεξικεραύνων, εἰς τὰ τρία ὑψώματα τῶν Φιλιατῶν! Δίκαιον τὸ αἴτημα! Ὅμως ὁλόκληρη ἡ ἐπαρχία εἶναι κεραυνόπληκτη, ἀφ' ὅτου ἐκπροσωπεῖ ταύτην εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὁ κ. Ἀναθασάκος!. Ὀρθὴ καί ἡ ἄπαψις τοῦ κ. Παπασταύρου νὰ τοποθετηθῇ ἀλεξικέραυνον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Τζαμίου. Γιὰ νὰ μή πάθουν τίποτε τὰ... καρπουζιάτικα τῆς περιοχῆς αὐτῆς..

—Ὁ νεοσσὸς τοῦ κ. Νιαῆ χρονικῶς... ἐχρόνισε! Ἐξέδωκε ὅμως σ' ἕνα χρόνο μόνο 45 φύλλα, ἀντί 52. Καί κατηγορεῖ ἄλλους ποὺ δὲν τοῦ μοιάζουν.

—Ἡ «Φωνὴ Φιλιατῶν» ἐκδίδεται δύο φορὲς τὸν μῆνα. Καί καθώρισε τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συνδρομῆς ὅπως καὶ αἱ ἑβδομαδιαίας! Ἴσως λόγω τῆς διαφορᾶς ποιότητος! Τὸ καλὸ πρᾶγμα ἀκριβοπληρώνεται!

—Αἱ ἐρετικαί ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς ὅτι αἱ κατηγορίαι τοῦ κ. Μπερδήμα εἰς βάρος τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου κ. Τριανταφυλλάκου, ἐδέχθη τὴν εἴδησιν διὰ κωδωνοκρουσιῶν...

—Πρῶτος ἀντελήφθη ὁ νεοσσὸς τῶν πολλῶν ἐγκεφάλων τὴν ἔλλειψιν ἑνὸς... δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου διὰ τὴν προβολὴν τῶν ζητημάτων τοῦ τόπου καὶ οἱ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀγῶνες της — γράφει — ἀποτελοῦν τὴν δικαίωσίν του! Δεύτερος ἀντελήφθη τὸ «κενὸν» ποὺ ὑπῆρχε, ὁ φίλος κ. Δ. Βουγίδης καί ἐξέδωκε κ' αὐτὸς ἐφημερίδα Καί ἔπεται συνέχεια. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ κ. Βουγίδης θὰ διαπιστώσῃ μὲ τὴν σειράν του ὅτι οἱ ἀγῶνες του ἐστέφθησαν ὑπὸ... πλήρους ἀποτυχίας.

—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Κοιν. Συμβουλίου Καστρίου ἄναψε ὁ καυγᾶς! ὕβρεις καὶ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Διγενῆ, προέδρου καὶ ἄλλων συμβούλων. Ὁ Διγενῆς εἶχε κατρακυλήσει! Ἔβαλε τὸ χέρι στὸ... ξίφος του διὰ νὰ τοὺς ἀποκεφαλίσῃ ὅλους τοὺς ἀντιδρῶντας εἰς τὸ ἔργον του! Μετάνοιωσε ὅμως πάλι. Καὶ... ἀνέβηκε τὴν φροντίδα α